Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 2075/92/EGK RENDELETE

(1992. június 30.)

a nyersdohány piacának közös szervezéséről

(HL L 215 , 30.7.1992, o. 70)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 3290/94/EK rendelete (1994. december 22.)	L 349	105	31.12.1994
►**M2**	A Tanács 711/95/EK rendelete (1995. március 25.)	L 73	13	1.4.1995
►**M3**	Council Regulation (EC) No 415/96 of 4 March 1996 (*)	L 59	3	8.3.1996
►**M4**	Council Regulation (EC) No 2444/96 of 17 December 1996 (*)	L 333	4	21.12.1996
►**M5**	Council Regulation (EC) No 2595/97 of 18 December 1997 (*)	L 351	11	23.12.1997
►**M6**	A Tanács 1636/98/EK rendelete (1998. július 20.)	L 210	23	28.7.1998
►**M7**	A Tanács 660/1999/EK rendelete (1999. március 22.)	L 83	10	27.3.1999
►**M8**	A Tanács 1336/2000/EK rendelete (2000. június 19.)	L 154	2	27.6.2000
►**M9**	A Tanács 546/2002/EK rendelete (2002. március 25.)	L 84	4	28.3.2002
►**M10**	A Tanács 806/2003/EK rendelete (2003. április 14.)	L 122	1	16.5.2003
►**M11**	A Tanács 2319/2003/EK rendelete (2003. december 17.)	L 345	17	31.12.2003
►**M12**	A Tanács 1679/2005/EK rendelete (2005. október 6.)	L 271	1	15.10.2005

Módosította:

►**A1**	Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmánya	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	23.9.2003

(*) Ez a jogi aktus sosem jelent meg magyar nyelven.

▼B

A TANÁCS 2075/92/EGK RENDELETE

(1992. június 30.)

a nyersdohány piacának közös szervezéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 42. és 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel a mezőgazdasági termékek közös piacának működtetését és fejlesztését olyan közös agrárpolitika létrehozásának kell kísérnie, amely magában foglalja különösen a piacok közös szervezését, amely a termékektől függően különféle formákat ölthet;

mivel a közös agrárpolitika célja a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok megvalósítása, valamint különösen a nyersdohányágazatban a piacok stabilizálása és tisztességes életszínvonal elérése az érintett mezőgazdasági népesség számára; mivel ezeket a célokat az erőforrásoknak a követelményekhez való igazításával, különösen a minőséget előtérbe helyező politika révén lehet elérni;

mivel a dohánypiac jelenlegi helyzete, amely szerint a kínálat nem felel meg a keresletnek, szükségessé teszi a piacra mostanáig irányadó közösségi megállapodások lényegi felülvizsgálatát, biztosítva eközben, hogy a hagyományos termelők folytathassák a dohánytermesztést; mivel e felülvizsgálat megköveteli a piaci irányítás mechanizmusainak egyszerűsítését, a termelésnek a piac követelményeivel és a költségvetés igényeivel összhangban álló korlátozását, valamint az ellenőrzés erőteljesebb eszközeinek alkalmazását annak biztosítására, hogy az irányítási mechanizmusok teljes mértékben elérjék a piac közös szervezésének céljait;

mivel a dohányfajtákat a termesztési technológia és a termelési költségek alapján lehet csoportosítani, figyelembe véve a nemzetközi kereskedelemben alkalmazott termékmegnevezéseket;

mivel a dohánypiaci verseny szükségessé teszi a hagyományos dohánytermelők bizonyos mértékű támogatását; mivel e támogatást a dohány Közösségen belüli értékesítését lehetővé tevő jövedelemtámogatási rendszerre kell építeni;

mivel a jövedelemtámogatási rendszert a termelők és az elsődleges feldolgozók közötti termeltetési szerződések segítségével lehet hatékonyan irányítani a termelők számára stabil piacot, a feldolgozók számára pedig rendszeres beszállítást biztosítva; mivel az, hogy a feldolgozó a jövedelemtámogatásnak megfelelő összeget fizet a termelőnek a szerződés szerinti dohánymennyiség leszállításának időpontjában, a minőségi követelmények teljesítésétől függően, támogatást biztosít a termelőknek, miközben elősegíti a jövedelemtámogatási rendszer irányítását;

mivel a Közösségen belüli dohánytermelés korlátozása és a nehezen értékesíthető fajták termelésének csökkentésére való ösztönzés érdekében maximális általános garanciaküszöböt kell meghatározni a Közösségre, és azt évente külön garanciaküszöbökre kell felosztani az egyes fajtacsoportok tekintetében;

mivel a garanciaküszöbök tiszteletben tartásának biztosításához korlátozott időszakra egy feldolgozási kvótarendszert kell bevezetni; mivel a tagállamoknak egy átmeneti időszakra a garanciaküszöbökön belül feldolgozási kvótákat kell biztosítaniuk az érintett vállalkozások számára a Közösségben meghatározott szabályok szerint, amelyeket azért kell alkalmazni, hogy a múltban feldolgozott mennyiségek alapján biztosítsák a tisztességes kiosztást, figyelmen kívül hagyva a szokásostól

([1]) HL C 295., 1991.11.14., 10. o.
([2]) HL C 94., 1992.4.13.
([3]) HL C 98., 1992.4.21., 18. o.

▼B

eltérő termelési szinteket; mivel a szükséges intézkedésekkel lehetővé kell tenni, hogy a kvótákat utóbb a termelőknek osszák ki megfelelő feltételek alapján; mivel azokat a tagállamokat, amelyek rendelkeznek a múltbeli teljesítmény alapján a kvóták termelők részére történő kiosztásához szükséges adatokkal, fel kell hatalmazni e kiosztásra;

mivel az elsődleges feldolgozók nem köthetnek a kiosztott kvótát meghaladó mennyiségekre termeltetési szerződéseket; mivel a jövedelemtámogatás megtérítését a kvótának megfelelő mennyiségre kell korlátozni;

mivel kezdetben a jövedelemtámogatási, illetve termeléskorlátozó rendszerek 1997-ig történő működéséről kell rendelkezni, hogy azokat a tapasztalatok fényében felül lehessen vizsgálni és lehetőség szerint a rákövetkező időszakra ki lehessen igazítani;

mivel a termelést orientáló intézkedések elősegíthetik a dohánypiac stabilizálását és javíthatják a termelés minőségét; mivel a különtámogatás lehetővé teszi a termelői csoportok számára, hogy hozzájáruljanak a termelés szervezésének és orientációjának fejlesztéséhez; mivel a jövedelemtámogatásból történő levonásból származó bevétellel finanszírozott kutatási program a dohánytermelés és a Közösség közegészségügyi követelményei között jobb összhangot teremt; mivel végül a Mavra, Tsebelia, Forchheimer Havanna IIc, valamint a Geudertheimer dohányfajták hibridjeit termelők számára szükséges egy áttérési program e fajtáknak a Közösség bizonyos régiói gazdaságában betöltött szerepe miatt;

mivel az egységes piac létrehozása megköveteli az egységes kereskedelmi rendszert a külső határokon;

mivel a Közösség külső határain a mennyiségi korlátozásokat el lehet törölni; mivel azonban kivételes körülmények felmerülése esetén a Közösségnek képesnek kell lennie késedelem nélkül meghozni az összes szükséges intézkedést, hogy a Közösség piaca ne maradjon az esetleges zavarok elleni védelem nélkül;

mivel előre nem látható piaci körülmények szükségessé tehetik, hogy a Bizottság kivételes piactámogatási intézkedéseket fogadjon el;

mivel bizonyos támogatások nyújtása veszélyeztetné az egységes piac megvalósítását; mivel a Szerződésnek a tagállamok által biztosított támogatások értékelésére irányadó rendelkezéseit, valamint a közös piaccal összeférhetetlen támogatások tilalmát a dohányágazatra is alkalmazni kell;

mivel a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1970. április 21-i 729/70/EGK tanácsi rendelet ([1]) szerint a Közösségnek kell viselnie a pénzügyi felelősséget a tagállamoknál az e rendelet alapján felmerülő kiadásokért;

mivel a tapasztalat azt mutatja, hogy a szigorúbb ellenőrzés a dohányágazatban alapvető fontosságú; mivel megfelelő esetekben egy független felügyelő ügynökséget kell bizonyos ellenőrzési jogkörökkel felruházni, hogy az a dohánypiac meghatározott követelményeivel foglalkozhasson;

mivel a dohánypiac közös szervezésének egyidejűleg és megfelelően figyelembe kell vennie a Szerződés 39. és 110. cikkében meghatározott célokat;

mivel a nyersdohány piacának közös szervezéséről szóló, 1970. április 21-i 727/70/EGK tanácsi rendelet ([2]) által bevezetett intézkedésekről az e rendeletben foglalt intézkedésekre történő áttérésnek a lehető legjobb körülmények között kell megtörténnie; mivel ennek biztosításához átmeneti intézkedésekre lehet szükség; mivel az új intézkedéseket az 1993. évi betakarításig nem kell teljeskörűen alkalmazni,

([1]) HL L 94., 1970.4.28., 13. o. A legutóbb a 2048/88/EGK rendelettel (HL L 185., 1988.7.15., 1. o.) módosított rendelet.

([2]) HL L 94., 1970.4.28., 1. o. A legutóbb a 860/92/EGK rendelettel (HL L 91., 1992.4.7., 1. o.) módosított rendelet.

▼B

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

▼M12

1. cikk

A nyersdohány piacának közös szervezése a 2401 KN-kód alá tartozó nyers- vagy feldolgozatlan dohányra és dohányhulladékra terjed ki.

▼B

I. CÍM

A jövedelemtámogatási rendszer

3. cikk

▼M6

(1) Az 1999. évi betakarítástól kezdve egy jövedelemtámogatási rendszert kell alkalmazni a dohányra, amelynek összege az ugyanabba a csoportba tartozó fajták tekintetében egységes módon kerül megállapításra.

▼M7

(2) Kiegészítő összeget kell azonban biztosítani az Ausztriában, Belgiumban, Franciaországban és Németországban termesztett, mesterséges hővel szárított, természetes úton szárított világos és természetes úton szárított sötét dohányokra. Ennek összege az 1998. évi betakarításkor alkalmazandó jövedelemtámogatás, illetve az 1992. évi betakarításnál az ilyen dohányokra alkalmazandó jövedelemtámogatás különbözetének 65 %-a.

▼B

(3) A jövedelemtámogatás célja, hogy kiegészítse azoknak a termelőknek a jövedelmét, akiknek a termékei megfelelnek a piaci követelményeknek, valamint hogy elősegítse a Közösségben termelt dohány értékesítését.

4. cikk

(1) A Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően a Tanács meghatározza a jövedelemtámogatás összegét és a kiegészítő összegeket minden egyes dohánybetakarításra, különösen figyelembe véve a különféle dohányfajták múltbeli, illetve előre látható értékesítési lehetőségeit a verseny szokásos feltételei mellett a Közösségben és a világpiacon.

(2) A jövedelemtámogatás összegét meg kell állapítani:

a) az elsődleges feldolgozáson és piaci előkészítésen még át nem esett dohánylevél kilogrammjára;

b) a nyersdohány minden egyes csoportjára.

▼M6

4a. cikk

(1) A jövedelemtámogatás rögzített részből, változó részből és külön támogatásból áll.

(2) A jövedelemtámogatás változó része a teljes jövedelemtámogatás 30–45 %-át teszi ki. Ezt szakaszosan, a 2001. évi betakarításig kell bevezetni. Ezen a meghatározott tartományon belül a jövedelemtámogatás változó része igazítható fajtacsoport és tagállam szerint.

(3) A jövedelemtámogatás rögzített részét vagy a termelői csoportoknak kell kifizetni a csoport tagjai közötti szétosztásra, vagy olyan egyéni termelőknek kell folyósítani, akik nem tagjai valamely csoportnak.

▼M6

(4) A változó részt a termelői csoportoknak kell kifizetni az egyes tagok között történő szétosztásra, melyet a terményért az elsődleges feldolgozó által megfizetett vételár arányában kell kifizetni.

(5) A teljes jövedelemtámogatás 2 %-át meg nem haladó mértékű külön támogatást a termelői csoportoknak kell kifizetni.

▼B

5. cikk

A jövedelemtámogatás biztosítása különösen az alábbi feltételek teljesítésétől függ:

a) a dohánynak az érintett fajtára meghatározott termőterületről kell származni;

b) a minőségi követelményeknek meg kell felelni;

c) a dohánylevelet a termelőnek az elsődleges feldolgozó telephelyére termeltetési szerződés alapján kell leszállítania.

▼M6

6. cikk

(1) A termeltetési szerződéseket a dohány elsődleges feldolgozói és a termelői csoportok, illetve az olyan egyéni termelők kötik, akik nem tagjai valamely csoportnak.

(2) E rendelet alkalmazásában:

– „termelő”: azok az egyéni termelők, akik nem tagjai valamely csoportnak, illetve azok az egyéni termelők, akik tagjai valamilyen csoportnak, vagy a termelői csoportok, akik/amelyek mindegyike nyersdohány termését valamely elsődleges feldolgozónak termeltetési szerződés alapján szállítja le,

– „elsődleges feldolgozó”: minden olyan jóváhagyott természetes vagy jogi személy, aki nyersdohány elsődleges feldolgozását végzi egy vagy több, e célra megfelelően felszerelt elsődleges dohányfeldolgozó telephely saját nevében és saját számlára történő működtetésével,

– „elsődleges feldolgozás”: a termelő által leszállított nyersdohány stabil, raktározható, a végső felhasználó (gyártó) követelményeinek megfelelő minőségű, egységes bálákban kiszerelt termékké történő feldolgozása.

(3) A termeltetési szerződés magában foglalja:

– az elsődleges feldolgozó kötelezettségvállalását arra nézve, hogy a termelőnek megfizeti a minőségi osztály szerinti vételárat,

– a termelő kötelezettségvállalását, hogy az elsődleges feldolgozónak a szerződésben meghatározott minőségi követelményeknek megfelelő nyersdohányt szállít le.

(4) A tagállam illetékes szerve a dohány leszállítása, valamint a (3) bekezdés első francia bekezdésében említett ár megfizetése igazolásának benyújtása ellenében kifizeti:

– a jövedelemtámogatás rögzített részét a termelői csoportnak vagy annak az egyéni termelőnek, aki nem tagja valamely csoportnak,

– a jövedelemtámogatás változó részét és a külön támogatást a termelői csoportnak.

Átmenetileg két betakarítást meg nem haladó időtartamra azonban a jövedelemtámogatás az elsődleges feldolgozó közvetítésével is kifizethető.

▼M9

(5) A tagállamnak lehetősége van, amennyiben szervezetei ezt indokolják, az abban részt venni szándékozó termelői csoportok számára az (1) bekezdésben említett termeltetési szerződések versenyeztetési rendszerének alkalmazására valamely dohányfajta-csoport esetében, feltéve hogy a szerződést a dohány leszállításának kezdési időpontját megelőzően megkötik.

▼M6

7. cikk

Az e cím alkalmazására vonatkozó szabályokat a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell megállapítani.

E szabályok körébe az alábbiak tartoznak:

– az egyes fajták termőterületeinek körülhatárolása,

– a leszállított dohánnyal szembeni minőségi követelmények,

– a termeltetési szerződés egyéb részletei, valamint a szerződés megkötésének határideje,

– az előleget kérő termelőkre vonatkozó biztosítékadási kötelezettség, valamint a biztosíték nyújtásának és visszaadásának feltételei,

– a jövedelemtámogatás változó részének meghatározása,

– külön jövedelemtámogatási feltételek a termelői csoportokkal megkötött termeltetési szerződésekre vonatkozóan,

– intézkedések arra az esetre, ha a termelő vagy az elsődleges feldolgozó elmulasztja kötelezettségeinek teljesítését,

– a termeltetési szerződések versenyeztetési rendszere, beleértve az első vásárló opcióját bármilyen ajánlattal azonos ajánlat megtételére.

▼B

II. CÍM

A termelés korlátozásrendszere

▼M6

8. cikk

▼A2

A Közösség maximális általános garanciaküszöbe betakarításonként 402 953 tonna nyers dohánylevél.

▼M6

E mennyiségen belül a Tanács minden egyes fajtacsoportra vonatkozóan három egymást követő betakarításra nézve meghatározza a külön garanciaküszöböket a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően.

9. cikk

(1) A garanciaküszöbök betartásának biztosítására termelési kvótákat kell meghatározni.

(2) A Tanács a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően eljárva szétosztja az egyes fajtacsoportokra rendelkezésre álló mennyiségeket a termelő tagállamok között, három egymást követő betakarításra.

(3) A (2) bekezdés szerint meghatározott mennyiségek alapján, valamint a (4) és (5) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok termelési kvótákat osztanak az egyéni termelőknek, akik nem tagjai valamely termelői csoportnak, valamint termelői csoportoknak, az egyes egyéni termelők által a legutóbbi betakarítást megelőző három éven keresztül feldolgozásra leszállított, adott fajtacsoportba tartozó dohány átlagos mennyisége arányában.

(4) ►M8 A termeltetési szerződések megkötésére meghatározott határidő előtt a tagállamok felhatalmazást kaphatnak arra, hogy garanciaküszöb-értékeik részeit más fajtacsoportoknak adják át. ◄

A (3) bekezdésre figyelemmel egy fajtacsoport megállapított allokációjának egytonnás csökkentése egy másik fajtacsoport allokációjában legfeljebb egytonnás növekedést eredményezhet.

A garanciaküszöb-allokációk részei egyik fajtacsoporttól a másiknak történő átadása nem eredményezhet az EMOGA számára további költségeket.

▼M6

Az átadásra engedélyezett mennyiségeket a 23. cikkben megállapított eljárás szerint kell meghatározni.

▼M9

(5) A termelő tagállamok jogosultak nemzeti kvótatartalék létrehozására, amelynek működési szabályzatát a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼M6

10. cikk

(1) A termelői kvótát meghaladó mennyiségre nem lehet jövedelemtámogatást fizetni.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül a termelő minden egyes fajtacsoportra kvótája 10 %-ának mértékéig leszállíthatja többlettermelését, és e többlet után jogosult a következő betakarítás során nyújtott jövedelemtámogatásra, feltéve hogy ez utóbbi betakarításra termelését e szerint csökkenti úgy, hogy a két betakarításra meghatározott összevont kvótájának megfelel.

(3) A tagállamoknak folyamatosan pontos adatokkal kell rendelkezniük az összes egyéni termelő termeléséről, hogy megfelelő esetben termelési kvótákat lehessen nekik kiosztani.

(4) A termelési kvóták az ugyanazon tagállambeli egyéni termelők között átruházhatók.

11. cikk

Az e cím alkalmazására vonatkozó szabályokat a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell megállapítani.

III. CÍM

A termelés átalakítására irányuló intézkedések

▼M12

▼M9

13. cikk

▼M11

(1) Létrejön a Közösségi Dohányalap (a továbbiakban: alap), amelyet a következő levonásokkal kell finanszírozni:

– a 2002-es betakarításra nyújtott jövedelemtámogatás 2 %-a, és

– a 2003-as és 2004-es betakarításra nyújtott jövedelemtámogatás 3 %-a.

▼M9

(2) Az alap a következő területeken végzett intézkedéseket finanszírozza:

a) a dohányfogyasztás minden formájából eredő káros hatások tágabb megismertetése, különösen a tájékoztatás és az oktatás révén, valamint a dohányfogyasztási minták meghatározása, illetve a Közösségben előforduló nikotinfüggőségről szóló járványtani tanulmányok, továbbá a nikotinfüggőség megelőzéséről szóló tanulmány elkészítését szolgáló adatgyűjtés támogatása révén;

▼M12

b) egyedi intézkedések, amelyek a dohánytermelők részére lehetővé teszik a más növénykultúrákra való áttérést, illetve egyéb, munkahelyteremtő gazdasági tevékenységekre való átállást, valamint a dohánytermelők ilyen irányú átállásának lehetőségét vizsgáló tanulmányok.

14a. cikk

A 13. cikk alkalmazásának részletes szabályait a 23. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

▼M1

IV. CÍM

Harmadik országokkal folytatott kereskedelem

15. cikk

Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifa vámtételeit kell alkalmazni.

16. cikk

(1) A Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános és alkalmazásának különös szabályait kell alkalmazni az e rendelet hatálya alá tartozó termékek tarifális besorolására.

(2) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, vagy rendelkezéseiből más nem következik, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– a vámmal azonos hatású díjak kivetése,

– a mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

16a. cikk

(1) Ha a behozatal vagy a kivitel miatt az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termék vagy termékek közösségi piacát olyan komoly zavar érinti vagy fenyegeti, amely előreláthatólag veszélyezteti a Szerződés 39. cikkében meghatározott célok elérését, megfelelő intézkedések hozhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben addig, amíg e zavar vagy annak veszélye el nem hárul.

A Tanács a Bizottság javaslatára, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási rendnek megfelelően elfogadja e bekezdés alkalmazásának általános szabályait, és meghatározza azokat az eseteket és határokat, amelyeken belül a tagállamok védintézkedéseket tehetnek.

(2) Ha előáll az (1) bekezdésben említett helyzet, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; a tagállamokat értesíteni kell ezekről az intézkedésekről, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállam kérést juttat el, a Bizottság a kérés kézhezvételétől számított három munkanapon belül határoz.

(3) A Bizottság által elfogadott intézkedéseket az értesítéstől számított három munkanapon belül bármely tagállam a Tanács elé utalhatja. A Tanács késedelem nélkül összeül. Minősített többséggel módosíthatja vagy megsemmisítheti a szóban forgó intézkedést.

(4) E cikket a Szerződés 228. cikkének (2) bekezdése értelmében megkötött megállapodásokból következő kötelezettségekre való tekintettel kell alkalmazni.

▼M6

V. CÍM

Ellenőrzési intézkedések

▼M12

17. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a nyersdohányra vonatkozó közösségi rendelkezések betartásának biztosítása és ellenőrzése érdekében.

(2) Az e cikk alkalmazására vonatkozó szabályokat a 23. cikkben említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼M6

VI. CÍM

Általános és átmeneti rendelkezések

▼B

18. cikk

Ha ez a rendelet másképpen nem rendelkezik, a Szerződés 92., 93. és 94. cikkét kell alkalmazni az 1. cikkben említett termékek termelésére és a velük folytatott kereskedelemre.

▼M12

▼M6

20. cikk

Előre nem látható körülmények esetén kivételes piactámogatási intézkedéseket lehet bevezetni a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően. Az ilyen intézkedések alkalmazási körét és időtartamát szigorúan a piac támogatásához szükséges mértékre kell korlátozni.

▼B

21. cikk

A tagállamok és a Bizottság megküldenek egymásnak minden tájékoztatást, amely e rendelet alkalmazásához szükséges. Az ilyen információ küldésének és terjesztésének részletes szabályait a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

22. cikk

Létrejön a Nyersdohánypiaci Irányítóbizottság (a továbbiakban: a „bizottság”), amely a tagállamok képviselőiből áll, és elnöke a Bizottság képviselője.

▼M10

23. cikk

(1) A Bizottságot a Dohánypiaci Irányítóbizottság segíti.

(2) Az e cikkre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat [1] 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított időtartam egy hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

---

[1] HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

24. cikk

A bizottság az elnöke által – akár a saját kezdeményezésére, akár valamelyik tagállam képviselőjének kérésére – felvetett bármilyen egyéb ügyet is mérlegelhet.

▼M12

▼B

28. cikk

A 727/70/EGK rendelet az 1993. évi betakarítástól kezdve hatályát veszti.

29. cikk

Ezt a rendeletet az 1993. évi betakarítástól kezdve kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼M12
